

Šedesát let ušlo

Píseň z roku 1932 od volyňských autorů. Text napsal J. Rébl z Malované, hudbu složil V. Martínovský z Volkova.

Zvolna mp

1. Še - de - sát let u - šlo, še - de - sát let to - mu,
co se hrst - ka Če - chů vy - pra - vi - la z do - mů.

2. Do daleké Rusi z české domoviny
jela hrstka Čechů hledat kouska hlíny.
3. Na Volyni našli zemi lesů, plodin,
tam se usadilo mnoho českých rodin.
4. Však za šedesát let je jich mnoho v hrobě
a dnes dědečkem je každý, kdo byl robě.
5. Nadřeli se Češi v lesích i na poli
a teď na Volyni zas je něco bolí.
6. Zakusili bídy, zakusili hoře,
nyní jejich děti odjížděj za moře.
7. Nestráší je cesta, neleká je voda,
národe můj český, škoda je tě, škoda.
8. Vezeš svoje kosti v ty zámořský kraje,
jak si divně osud s naším lidem hraje.
9. Odjíždíš za moře, víc se nenavrátíš,
pamatuj, ať jazyk mateřský neztratíš!
10. Co tě osud žene, zklamání či hoře?
Jedeš pokoj hledat pozemský za moře.

$\text{♩} = 84$

Jiná varianta nápěvu

1. Še - de - sát let u - šlo, še - de - sát let to - mu,
co se hrst - ka Če - chů vy - pra - vi - la z do - mů.